СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ЦЕ І ТЕ.

Едмонтон, Алта.

Не знаю як там у Вас, але в нас у Едмонтоні вже весна. Тепло, погідно, гарно що аж любо. Куди не глянь то всюди видко якусь зміну. Все свобіднійше відітхнуло по ненависній зимі. Підеш нашим "славним" першим стрітом, то й побачиш, що там повно "горожан". Вільні собі як птахи. Роблять що хочуть. Одні проходжаються, другі сидять та розмовляють про американську "демократичну" нафту, инші знову попіпиравши зі всіх сторін "робітничий конзулят" вочіркують собі "безжурно" крізь зуби поглядаючи на боже сонечко, яке так лагідно гладить їх "горожанські" обличча.

Підеш тим самим стрітом аж над берег ріки і перед очима твоїми представляється знову теж саме: на погідним небі життєдайне сонечко так і гріє аж мило, а берег ріки усміхаєсь до сонця; по другім боці полуднева часть міста розкинута поміж осиковими "садками", і тут час від часу даєсь чути тужливий голос "мерррі... м-е-р-р-р-і". Це коти любуються роскошами життя. А берег... ох, аж серце радується. — Цілий вкритий такими ж самими вільними горожанами цего казочного краю.

Одні сидять, другі лежать проти сонця, инші знову гостяться ковбасою, — словом... пікнік, тай годі.

Правда, є й такі, що не уміють уживати "волі" і продають себе по кілька днів у неволю. Але цих мало тай не грають вони великої ролі. Більшість таки жиє собі мов у Христа за пазухою, бо ж тут "проспериті еравнд ді корнер".

❦

Останніми часами сталась в нас досить важна історична подія, яка і спричинила декому немало диха. Якийсь "безбожний" адвокат допустився нечуваного досі святотацтва цим, що посмів за кілька мізерних соток забрати з "Народного"... всі внутренности.

От тобі й на. Не один фармер тягнувся з останнього, щоби сповнити свій "християнський" обовязок, віддав останній цент, та ще й зазичився, а ту на тобі: мов грім з ясного неба — бух і нема. І хто б то був сподівався такого трагічного кінця. І на що — подумайте собі — цему "поганцеві" всего того "штофу"? Аби був ворог хоч одне крісло оставив, хоч одну сорочку або яку стару перуку, а то загарбав все.

А вдавився-б нехристе, та двавився-б, який ти гідний.

❦

А ті кляті "большевики" лиш на вус собі мотають: "а ми не казали, що так буде?" Беруться, бачите, ворожити і то якось так, що як скажуть, то все так мусить статися. Агій!... Ще й танець собі справили в таку трагічну хвилю. Говори їм, що піст, а вони лише посміхаються.

Ніби то чоловікові тяжко без танцю, але все ж таки в піст "благонадьожні" християне в своїй галі не гуляють а йдуть до англійських, а ті "бузовіри" таки в себе гопки витинають. Та ще коби самі гуляли, а то ні, наймуть музики, отворять двері, а тут дивись вже й гуляють.

Кажи їм що в католиків піст тепер, а вони: "а в нас піст завжди!" — тай далі своє!

❦

"Албертійська Федерація Праці" задумує завести в себе деякі "реформи". За старанням визначніших жовтопупих "лідерів" в Келгари предложено плян "централізації" цеї організації, куди б більше оті ненависні большевики не могли пхати свої чотири крейцарі, бо, мовляв, за багато експенсів потягає за собою теперішня форма. Представництво в цій федерації не має бути після членства, а так собі, кожна місцева рада може вислати одного репрезентанта як також жовтобрухи 18 дистрікту мали б туди вступ вільний, а там все піде гладко. Що за геніяльність! Навіть деякі з едмонтонських "лідерів" дістали "затвердження" від такого пляну. "Осторожно з вогнем!"

❦

Свято 1. мая.

Приготовання до цего міжнародного робітничого свята ідуть тут досить оживлено. Минулого року тутешня Ремісничо-Робітнича Рада офіціяльно признала цей день робітничим святом, а цего року щось воно не теє! "Хто хоче, то чому не може святкувати!" — говорить президент цеї ради, добр. Фарміло. Та питання чи робітництво "зрозуміє" оці многозначучі слова. Здається, що ні!

Робляться заходи, щоби в цей день все, що жиє, вирушило на улиці міста, а з закінченням свята, щоби не стало одного робітника, який не вступив би в ряди індустріяльної юнії.

Коли цей плян увінчаєсь успіхом, тоді певно не одній примираючій з голоду родині усміхнеться життя.

Робітники і робітниці! Готовтеся до цеї важної хвилини, зберіть всю свою силу волі і покажіть свою зрілість, нехай ніхто не останесь позаді. Привитайте своє міжнародне свято мугучим гаслом: "Всі в юнію!" "Всі в організацію!"

"Неблагонадьожний".

МІТІНҐ ДЛЯ ВШАНОВАННЯ ПАМЯТИ ЛЕНІНА.

Ді Пес, Ман.

В неділю, дня 3. лютого ц. р. відбувся в У.Р.Д. мітінґ з приводу смерти Н. Леніна. Мітінґ відкрив т. Дорошенко та росказав про життя покійного Леніна і його змагання в будові пролетарської держави. Підчас промови на галі панувала гробова тишина. Другим бесідником був тов. Огородник, котрий теж переповів вкоротці життепис Леніна від молодих літ аж до Його смерти.

На закінчення говорив тов. Сергійчук. Бесідник згадав про заслуги покійного Леніна в комуністичному русі, та про значіння Його науки на будуче. З розпродажі чорно-червоних ленточок прийшло $5.80. За ці гроші постановлено купити на памятку портрет Леніна. На закінчення під проводом т. Сергійчука відспівано спільно "Похоронний Марш".

❦

В три тижні опісля, себто дня 24. лютого ц. р. тов. Сергійчук виголосив відчит на тему "Релігія і Патріотизм". З відчиту присутні товариші були дуже вдоволені. Після відчиту тов. Дорошенко забрав слово і завізвав присутних до жертв на оборончий фонд т. Меклаклена, котрий мучився до недавна в тюрмі за наші спільні інтереси. Т-ка Денесюк занялася збіркою, на що вплинуло $7.00. Гроші пересилаємо через редакцію "У.Р.В." в призначене місце.

Жертводавцям щира подяка.

Хай жиє одноцілий робітничий фронт!

М. Г.

СВЯТО ВШАНОВАННЯ ПАМЯТИ Н. ЛЕНІНА.

Беверлей, Алта.

Коли рознеслася по світі вістка про смерть Леніна, то по всіх закутинах світа пролетаріят обходив жалібні святочні зібрання. Так само і робітництво в Беверлей віддало останне пращання Вождови всесвітного пролетаріяту.

Дня 3. лютого, о годині 3. пополудни устроєно масове зібрання. Товариш предсідатель отворив віче і завізвав присутних, щоб повставали з місць і з похиленими головами віддали пошану Великому Учителеви і Вождови революційного пролетаріяту цілого світа, якого вже більш немає між живими. Зі слезами в очах і пригнобленням на душі присутні піднеслися з крісел. Предсідатель віча через довший час не міг з жалю й одного слова сказати. По кількох хвилях часу, коли присутні посідали і заспокоїлися, прийшов до рівноваги і предсідатель і почав відчитувати з "У.Р.В." життепис Леніна. Після прочитання один з т-шів віддеклямував вірш — "Ленін Помер", потім другий товариш непероповів коротко життепис Леніна, а третий зясував діточі літа Леніна. Ленін працював для добра робітничо селянської революції і нам якраз полишив добрий шлях до дальшої праці в тому напрямі. Промовець закінчив словами: "Уянов помер, але Ленін жиє. Так, Ленін буде жити. Його дух безсмертний!"

Присутний.

З ДІЯЛЬНОСТИ РОБІТНИКІВ І РОБІТНИЦЬ ПРИ ФІЛІЇ СТОВ. У.Р.Д. В САСКАТУНІ, САСК.

В Саскатуні істнує під цю пору три організації, а це: греко-католицька, "патріотична" і робітнича. Ця третя, себто робітнича має свій гарний дім, котрий побудовано коштом самих робітників. Самі робітники виробляли плян будови цего дому, самі його будували, а навіть чаняли до будови робітничого контрактора т. Брюса. І хоч не було між нами інтеліґентів з вченими головами, то наш У.Р.Д. збудований найкраще.

Саскатунські робітники збудували свій дім на те, щоб освідомлятися і виробляти себе і своїх дітей на людей, а не рабів і панських підніжків. Побудовано цю робітничу святиню на те, щоби в ній провадити живу роботу. Така робота якраз провадиться тепер в У.Р.Д. За доказ хай послужить це, що як саскатунські робітники покинули "патріотичну" зграю ще в 1921 році, то довг на їхнім домі і до сього дня остається той самий, що був 1921 року. Виходить, що підпанки патріотичного крою вміють тільки брати від робітників гроші, та дурити їх лише гетьманськими булавами. Замість того, щоб вказувати працюючим масам дорогу до поступу, ці панки вічно плачуть за минулим — за запорожською січею, за гетьманами і отаманами. І мріють вони про це в той самий час, коли на своїм домі мізерних пару сот долярів довгу не в силі сплатити. А робітники, та ще й не вчені, вспіли сплатити за протяг несповна двох років довгу на своїм домі поверх вісім тисяч доларів. Чуєте панове — вісім тисяч доларів. А й решту довгу сплатимо скоро. Оце тому так в нас йде, панове патріоти, що ми, як звичайно, невчені, закочуємо рукави до праці, працюємо днем і ночею, й зовсім не мріємо про гетьманські булави.

Ось хочби взяти під увагу базар, який устроювали женщини-робітниці в днях 28. і 29. лютого та 1. марта ц. р. Це ж була робота, що виконувалась колективно. Товаришки женщини працювали від ранку до пізної ночі. Окрім своєї праці, дарували товаришки всякі гарні власноручного виробу річи в користь розіграваки. Все те підприємство зорганізовано тихо, без шуму, наче б нічого не було. Через цілі три дні відбувались спільні обіди і вечері, забавлялись по товариськи. А товаришки, немов муравлі звихались та доглядали за взірцевим порядком.

По скінченню базару показалось, що довг на У.Р.Д. зменшиться о 500 доларів. Це був чистий прихід з базару, який товаришки призначили на сплату довгу.

Честь вам женщини-робітниці за вашу невсипущу працю в користь робітничої справи. Бо тільки такими товаришками можна погордитися, що не бояться праці. Тим ми і доказуємо "нашим" паничам, що ми без них уміємо попровадити роботу краще, чим з їнхьою помічю. Хоч ми робітники і робітниці невчені, хоч не посідаємо університетів ні доерських титулів, тр все ж так поступаємо вперед з дня на день, освідомляємо себе самих і своїх дітей.

А ви, панове "патріоти", брешіть дальше на робітничі організації; ваша брехня не ослаблює, а ще дуще зміцнює наші ряди.

Присутний.

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО В ЛЕТБРИДЖ, АЛТА.

В неділю, дня 9. марта ц. р. відсвятковано тут українськими робітниками ювілей 63-их роковин смерти великого співця і поета поневолених кріпаків України Тараса Г. Шевченка.

Будучи сам робітником, та учащаючи на всякі підприємства устроювані робітниками в Летбридж, я постарався і тепер не оминути цего так величавого свята і прибув туди з околиці, як і попередними часами.

В неділю, о годині 8. вечером я вже в Укр. Роб. Домі. Публики ще тут мало. Розглянувшись довкруги себе, я заглянув відтак до осібної кімнати, де відбувається школа і мітінґи. Двох товаришів грають на мандоліни а кількох прислухується. Десь около пів девятої почув я перший дзвінок. Це знак, що скоро розпічнеться мітінґ. За другим дзвінком я вийшов з бічної кімнати на салю і сів на кріслі. Оглядаюся довкруги, аж сумно мені чогось стало. На салі дуже мале число присутних. Так і подумав я собі: невже ж в Летбридж лише таке мале число українських робітників і робітниць заінтересоване так великим святом? Невже ж тутешнє українське робітництво не відчуває того горя і нужди в нинішнім капіталістичнім ладі, яке Шевченко відчував колись за часів кріпацтва на Україні? Так я зневірений і збентежений цею прикрою несподіванкою сиджу і чекаю, що дальше буде.

За кілька хвилин піднеслася куртина. Співацький гурток розміщений півколом на сцені приготовляється до співу. Один із співаків підійшов наперед і своєю короткою промовою отворив свято. Після промови хор відспівав "Інтернаціонал", а присутні підчас співу піднеслися з своїх місць. Відтак слідувало виконання програми. Перша половина концерту випала досить вдоволяючо.

В половині програми концерту один з товаришів дав читаний реферат про життя і діяльність Т. Шевченка. Відтак слідувала друга часть програми, яка теж випала бездоганно. На закінчення концерту відспівано Червоний Прапор.

А тепер слово до вас, товариші і товаришки в Летбридж і околиці. Приходіть до своєї робітничої святині на лекції і відчити, які час від часу даєтьcя на ріжні теми, та старайтеся ще й других приєднати сюди. На наших робітничих інституціях ще тяжить довг, і над цею справою нам також треба подумати. Наш робітничий часопис почав вже виходити три рази на тиждень, а "Робітниця" два рази в місяць, то ж ми мусимо докладати всіх старань, щоб помагати йому матеріяльно о скілько окажеться на це потреба.

Працюймо товариші і товаришки в користь робітничої справи, а праця наша увінчається бажаним для нас успіхом.

Присутний.

"ГРОШІ" В ЕДМОНТОНІ, АЛТА.

Яке гидке, страшне, а яке всемогуче це слово. "Гріш!" — бог буржуазного світа, творець т. зв. "модерної цивілізації", яка повзає, рачкує довкола його золотокованого престола і скорчившись в три погибелі, з виразом рабської покори, виспівує похвальні гимни в честь свого творця.

Та цей божок в своїй звірячій пажерливості не задоволяєсь цим. Запускає свої страшні пазурі у нутро людини, вириває в неї серце, розум, людське почуття власної гідности, а обрабувавши її, ломить і кидає в найглубшу пропасть, на саме дно моральної руїни.

І товпиться "цивілізований" буржуазний світ, немов отара овець, засліплена його блеском, допчучи ногами найкращі ідеали гуманности.

Робітник гонений невидимою його силою, з найбільшою запопадливістю кує на себе кайдани, мурує тюрми, виробляє найріжнородніще оружжя, від якого й сам паде трупом, зраджує інтереси своєї кляси, стає провокатором-донощиком, щоб тільки запобічи ласки тих, що розпоряджують засобом гроша.

Про те, яку страшну руїну робить гріш в рядах суспільства, ми, Едмонтонці мали нагоду бачити в суботу дня 15. марта ц. р. на сцені Укр. Роб. Дому.

Тутешній Аматорський Гурток виставляв штуку "Гроші", яку написав тутешній таки едмонтонський автор т. Т. Левицький. В штуці змальовано якраз ту життеву руїну, в якій опинилось немале число наших робітників в Канаді.

Штука ця досить гарна і влучно скомпонована. Про зміст її не буду росписуватися, бо вірю, що ця штука внеадовзі звідає всі робітничі товариства, а тоді буде нагода познайомитись з її змістом аж до подробиць.

В нас випала вона знаменито, судячи по висказах присутних. Жаргон, якого уживаєсь в штуці, робить її живою, захоплюючою; є лише одна хиба, яку можна було зауважити, іменно забагато довгих монольоґів, які при найліпшій волі і здібности аматорів роблять її часом за нудною і вяжуть життя сцени. Та все ж таки хочеться щиро поґратулювати авторові за його працю, а саму штуку горячо рекомендувати прочим робітничим театральним гурткам, тимбільше, що вона відкриває нам нерухану досі сторону пролетарського мистецтва, і дає спромогу оглядати одну з найогиднійших сторінок робітничого життя в Канаді.

Раз робітник заглянувши в цей темний, вонючий куток, він зможе застановитись над ним і при добрій волі, при найблизшій нагоді зможе його вичистити.

Коли це станесь, тоді власне ми зможемо належито оцінити вартість повищої штуки.

Дехто з тутешніх "критиків" висказуєтьcя, що мовляв "не рівнати нам її з такими драмами як прим. Іркановi "Дванайцять", "Безробітні" і ин. Я від себе скажу цим "критикам", що "Дванайцять" не то що не рівняти зі штукою "Гроші", але навіть не можна рівняти зі штукою "Безробітні" і наоборот. Кожна з них має свою особливу вартість і кожна з них становить часть цеї величезної майбутньої структури якої імя. "пролетарське мистецтво", а кожна найменша цеголка становить її часть.

Робкор.

СПРАВОЗДАННЯ З БАЗАРУ.

Транскона, Ман.

Базар, що був устроєний робітничими організаціями при філії Стов. Укр. Роб. Дім на 14. 15. і 16. марта, закінчився в неділю, 16. марта, концертом. Базар випав надзвичайно добре. Робітники і робітниці Транскони відгукнулись на зазив базарового комітету, прибули на цей Базар численно, а про їх щирість посвідчать найліпше понизші числа.

Не думаємо тут розводитись над тим, які річи були на Базарі, ані не будемо поміщувати назвиск всіх тих, що жертвували ріжні менші і більші річи на цей Базар. Загально скажемо, що всіх тих річей було надаровано від наших товаришів-сторників, инших сторників, а також голсейлників з Вінніпеґу і робітників та робітниць в Транскона на вартість поверх пятьсот долярів. Комітет Базару одержав також кілька дорогоцінних книжок від Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства в Вінніпеґу. Так, що все, що було на Базарі не коштує нас ані одного цента, а також нічого не осталось. Все продано. Більше вартісні річи пішли на розіграваку на тикета, менше корисні на "колесо щастя" і "окшен сейл". Деякі річи товариші і товаришки купували на "окшен сейл" і назад віддавали "окшеніровi". Це найліпше свідчить про їхню щирість помогти сплатити довг У.Р.Д.

Базар приніс не лише матеріяльну, але й моральну поміч. Підчас продажі "окшіонери" пояснювали, що це за організація, чому вона устроїла цей Базар, словом сказати, наші товариші були "окшіонерами" і бесідниками-аґітаторами. На салі було поважне число анґлійських, французьких і прочих робітників і робітниць. Багато із них дивувались, що українські робітники збудували величавий дім і так спільно та гармонійно працюють для самаобразовання і робітничої справи.

Завдяки нашій організації слово "Ґалішен" вже завмерло в Транскона. Нас тепер від найменшого до найбільшого називають "Юкраїнієн" і числяться з нами, як з освіченими людьми. Завзята і невпинна праця наших членів з Стов. У.Р.Д. більше познайомила чужі народи з українською справою, як Петлюра своїми міліоновими гривнами, або Кошиць своїм хором.

Та менше з тим. Приступимо отже до справоздання.

Загального приходу	$937.37
Загальні розходи, як приміром, прибрання галі, коверти, оголошення, тикети і проче	21.76
Чистого доходу	$915.61

Гроші, що остались, передано до банку, а на найблизшім мітінґу Відд. У.Р.Д. рішить кому скорше виплатити довг, який У.Р.Д. затягнув в своїх товаришів.

Ці доходи відженуть близько половину довгу. Отже за таке щире попертя, Комітет Базару складає щиру подяку всім тим, що так щиро віднеслись і помогли в сплаті довгу У.Р.Д.

Честь і слава Вам товариші і товаришки за Ваші щедрі жертви!

З товариським привітом,
Комітет Базару.

ЧИТАЙТЕ НОВУ КНИЖКУ!
Кожний робітник і фармер повинен читати і знати
ПРО СУТЬ ТА ПРИЧИНУ ТУБЕРКУЛЬОЗИ.
Написав Др. М. Сисак.
Ціна тільки 10 центів.
Замовлення слати до:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard and McGregor Sts.
Winnipeg, Man.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТИЙ"

НА ПОМІЧ НАШІЙ ҐАЗЕТІ.

Едмонтон, Алта.

Як перечитав я оповіщення в "У.Р.В." з дня 16. лютого ц. р., що "У. Р. В." з днем 1. марта будуть виходити три рази в тиждень, то аж підскочив з радости. А це тому що недавно читав я у всіх українських синьо-жовтих часописах в Канаді, що робітничий рух між українськими робітниками в Канаді впадає з кожним днем, та і самий робітничий орган "У. Р. В." таки на днях повішають на кілок. Так я вичитав в тих часописах про положення робітництва в Канаді та про його орган "У. Р. В."

Але тепер бачу, панове "патріоти" з під звізди Петлюри та Петрушевича, що так воно не є і не сміє бути. Бачите, панове і підпанки, що стрімголов рветеся в пани та працею робітника і фармера бажаєте наживатися, як ви самі собі плюєте в вічі? Коли після вашої писанини триразове видавання "У.Р.В." означає завмирання робітничого руху між українськими робітниками і фармерами в Канаді, то з вами таки щось не здорово. Робітничий орган, немов на злість вам, панове патріоти, здобуває собі з кожним днем чим раз більше нових передплатників. З приємністю подаємо вам теж до відома і те, що багато ваших бувших передплатників оставляють ваші "Хінські царівни", "Синьобороді грабйови" та прочі "научні" матеріяли, якими ви стало їх "просвіщали" та єднаються з свідомими робітниками й читають тепер робітничу пресу. А впрочім злишнім буде пригадувати вам це, бо ви й самі прекрасно про це знаєте; з одного боку свідчить про це "прибуток" для ваших часописей нових передплатників, з другого знов боку дописі в "У. Р. В." від ваших бувших "щирих" а тепер "нельояльних" українських робітників і фармерів.

Так, так, часопис "У. Р. В." випихає безпощадно ваші жовті часописи з фармерських і робітничих хат. Не хочу я тут бавитися в ворожбита, але все таки мені здається, що не "У. Р. В.", а ваші рептильки незадовго віджиють свій вік.

Що-б не казати, та з котрого б боку не взяти, то нашим панам таки рветься. Рветься і буде рватися доти, поки не урветься зовсім. Не поможуть їм ні брехні на робітників, ні доноси на них до властей, ні ніякі видимі і невидимі штучки, які ще придумають на те, щоб придержати їх при собі та їхньою працею наживатися. Робітник і фармер вже прозріває і починає розуміти, куди і з ким йому по дорозі. Патріотична панська гра вже скінчилася. Куди вони нині повернуться, то всюди стрінуться з негодованням зі сторони досить значної частини робітників і фармерів. І вони самі приспішили той час через торгування працюючими на ріжних національних ринках, що під ріжними шумними шовіністичними фразами виманювали в них центи і долари. Вони самі викопали собі гріб. Тепер хай споживають те, що наварили.

При кінці хочу опять повторити, що вістка про видавання "У.Р.В." три рази на тиждень зробила на мене таке радісне враження, що годі навіть це описати. Тому кличу до всіх робітників і незаможних фармерів, щоб читали і передплачували цей часопис, щоб він приходив до кожної хати українського робітника і фармера. Тому я навіть рішив занятися збіркою на пресовий фонд "У.Р.В.", щоби таким чином бодай хоч трохи помочи нашій робітничій пресі на початку видавання три рази в тиждень. На початок побільшеного видавництва зібрав я всего $10.00, що й висилаю до редакції "У.Р.В." та при цій нагоді позволю собі побажати нашому часописові такого успіху, щоб в недалекій будуччині ми побачили його дневником.

Хай жиє українська робітнича преса! Хай жиє Стоваришення Український Робітничий Дім! Тай жиє солідарність пролетаріяту в цілому світі!

З товариським привітом,
А. Понур.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА СПЛАТУ ДОВГУ У.Р.Д.

Гілкрест, Алта.

На ліcту тов. О. Мокрія і Ю. Українця зложили слідуючі товариші і товаришки:

О. Мокрій	$5.00
В. Терентюк	5.00
Н. Сивера	3.00
Л. Зозук	2.00
Т. Никифорук	2.00
М. Мішок	2.00
Д. Івасюк	2.00
Ю. Івасюк	2.00
Н. Крийтарек	2.00
В. Т. Патек	1.00
П. Бинасевич	1.00
П. Беркоша	1.00
Ю. Лелюк	1.00
М. Кіпріянчук	1.00
О. Сивера	1.00
Н. Дашкевич	1.00
М. Терентюк	1.00
М. Семотюк	1.00
І. Куницький	1.00
Ф. Кохалюк	1.00
Т. Мороз	1.00
Д. Гнідяи	1.00
М. Бойчук	1.00
І. Супрович	1.00
Т. Сопко	1.00
Н. Летвінчук	1.00
Ю. Українець	1.00
М. Українець	1.00
П. Порайко	1.00
Ф. Порайко	1.00
В. Кузьчицький	1.00
М. Данилишин	1.00
Н. Мелниченко	1.00
Е. Гулька	1.00
Н. В. Никіфорук	1.00
О. Д. Курилюк	1.00
Н. Кибіч	1.00
М. Равлік	1.00
Д. Гушуа	1.00
І. Козловський	1.00
В. Гайдей	.75
А. Козловська	.50
П. Шимків	.50
Г. Грещук	.50
М. Куницька	.50
І. Гайдей	.50
Ф. Хаманець	.50
М. Щербак	.50
І. Рудейчук	.50
Ю. Рудейчук	.50
Н. Курилюк	.50
Н. Грегоращук	.50
Г. Курилюк	.50
І. Виничук	.50
Т. Шимків	.50

Всім жертводавцям, як також колекторам щира подяка.

Д. Івасюк.

Едмонтон, Алта.

Гр. Андрійчук	$2.00

Тімінс, Онт.

Ів. Скрипник	$1.00

Вінніпеґ, Ман.

Ів. Гладій	$1.00

ЗБІРКА В ЛУСКАР, АЛТА. НА СПЛАТУ ДОВГУ У.Р.Д. В ЕДМОНТОН, АЛТА.

На руки колектора т. Е. Тилимчука зложили свої жертви слідуючі товариші:

Л. Мигович $5.00; по $2.00: І. Котик, М. Іванюк, Д. Українець, А. Мельничук; по $1.00: І. Дилявський, І. Золковський, М. Онищук. Разом $16.00.

Жертводавцям щира подяка.

І. К. Лупул, секр.

Беверлей, Алта.

Спис імен жертводавців, що зложили свої жертви з нагоди різдвяної коляди на сплату довгу У.Р.Д. в Беверлей, Алта:

Михайло Німець $2.50; по $2.00: Тодор Унгурян, Андрій Безвушкий, Николай Козак, Мих. Ґамборський, Семеон Дунаєнко, Петро Музика, Семеон Кіндрат, Мих. Плесюк, Юрко Маріянчук; Федор Кондратюк $3.00; по $1.00: Д. Мойсюк, Н. Сокалюк, Ф. Костів, М. Унгурян, Тодор Березюк, А. Пилипюк, І. Вакарик, Ф. Фербей, О. Юрійчук, Н. Череватий, Н. Струтинський, В. Марусик, Н. Дорошенко, Вас. Шлемко, Як. Дмитрук, С. Гнатюк, Ю. Лещук, М. Чолак, О. Літвінов, Н. Дудаш, Вас. Босович, А. Понор, О. Лазаренко, П. Хомяк, Ю. Гоцуляк, П. Пилипів, М. Остафійчук, І. Ковбель, Ю. Ластівка, В. Камінський, Ф. Даниш, М. Кріcков, Н. Андрусяк, С. Мизак, С. Форфело, О. Бойкович, В. Сагаровський, Д. Данилович, І. Токар, І. Данилович, І. Тимчук, Олена Ризюк, А. Мельничук, Д. Данилович, Ф. Колсон, Ф. Олексюк, Ю. Возьний; по 80 ц.: М. Тимчук, І. Маньовський; по 50 ц.: Т. Николайчук, І. Давидов, М. Гнатюк; по 25 ц.: Н. Вигриновський, О. Хотуранський, Олена Скритюк. Разом $75.60.

Всім товаришам і товаришкам жертводавцям відділ Стов. У.Р.Д. складає щиру пролетарську подяку.

С. Кіндрат, секр.

Кенора, Онт.

Дорогий Товаришу Редактор!

В залученю посилаю Вам $2.00 як передплату на "У. Р. В." і взиваю всіх свідомих робітників і фармерів, щоб зробили так само. Хай не буде ні одної української хати в Канаді, де тільки жиє робітник або фармер, щоб не було в ній часопису "У. Р. В." Це бо одинокий український робітничий часопис в Канаді, що поучає нас робітників і фармерів, як нам боротися з нинішними лихими обставинами, щоб поконати їх. Як робітник, я стаю від нині передплатником і читачем "Укр. Роб. Вістей".

З товариським привітом,
Дмитро Камад.

РІЧНІ ЗБОРИ УКР. РОБ. ДОМУ В ВЕСТ ФОРТІ, ОНТ.

Загальні річні збори філії Стов. У. Р.Д. відбулись дня 27. січня, на котрих старий заряд здав справоздання зі своєї діяльности за цілий рік. На зборах вибрано також новий заряд на 1924 р.

Справоздання предсідателя представляється як слідує: За протяг року відбулось 5 масових віч, 4 лекції, 7 місячних, 5 спеціяльних, 1 надзвичайні, 1 піврічні зборів і 22 засідань заряду.

Загальне фінансове справоздання представляється так:

Прихід	$1,578.65
Росхід	1,451.52
Остає в касі на 1924 р.	$ 127.13

Найбільшу увагу звернули члени на сегорічних зборах над будовою нового дому, як також над його коштами.

По довших нарадах члени постановили помагати при будові хто тільки зможе, як рівнож оподаткували себе двайцять-доляровою пайкою.

П. Боднарчук, секр.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти"!

"Укр. Роб. Вісти", це одинока українська ґазета в Канаді, що виходить три рази на тиждень. Нехай буде вона в кожній хаті робітника і фармера!

МІТІНҐ ПРОТЕСТУ!

Повідомляється всіх українських робітників і робітниць в місцевости Іст Килдонан і Елмвуд, що в неділю, дня 30. марта ц. р. о годині 2.30 по полудни відбудеться в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан

МАСОВЕ ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ

проти насильств польської шляхти і румунських бояр над безборонними українськими селянами і робітниками, проти дикого нахабного безправного порядку, який заводить польська шляхта і румунські бояри на українських землях.

Робітники і робітниці! Приходіть всі на це віче висказати своє обурення з приводу останніх подій в старому краю.

Промовляти буде т. І. Навізівський з Вінніпеґу як також і місцеві товариші.

УВАГА! — — — — КОМЕДІЯ!

Перший раз на сцені Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан.

Заходом Укр. Роб. Діт. Школи при Філії Стов. У.Р.Д. в Іст Килдонан відіграється в суботу, дня 29. марта ц. р. в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан одну з найкращих діточих комедій в 3-ох актах Клявдиї Лукашевич п. н.:

"БУНТ ЛЯЛЬОК"

Штука представляє дві групі дітей, добрих і чемних а також пустих і розвезених. Ця комедія є одна з найкращих. Хто прийде, той не пожалує. Приходіть громадно! Приходіть всі і кличте знайомих!

Ціна місць 25 центів. Весь дохід призначений на піддержання Укр. Роб. Діточої Школи в Іст Килдонан.

УВАГА! — ВЕҐРЕВІЛ!

Відділ Стов. У.Р.Д. в Веґревіл відограє в понеділок, 31-го марта в Доббінс Театрі в Веґревил, надавичайно інтересну і поучаючу драму в 4-ох діях, з робітничого життя, п. н.:

БАТРАКИ

В драмі представляється фабричне життя робітників і ви не повинні пропустити, щоби не побачити цю штуку. Тому приходіть всі та приведіть з собою знайомих і приятелів.

Початок о год. 8.30 вечером. Вступ: Для дорослих 50 ц.; для дітей 15 ц.

ПЕРШИЙ РАЗ В ТОРОНТО!

В суботу 29. марта о год. 8. вечером відограється в Роял Темплар Гал, на розі ул. Квін і Доверкорт Род, чудову драму на 5 дій Д. Гунькевича п. н.

ЖЕРТВИ ТЕМНОТИ

Товариші і товаришки! Не забудьте прийти на це представлення, в якому доволі науки, сміху і танців. Аматорський Гурток з Вест Торонта докладає всіх старань, щоби представлення було відогране бездоганно і задоволило всіх присутних.

УЧИТЕЛЬКА музики Марія Кекишівна, яка недавно прибула зі старого краю, учить гри на пяні малих і дорослих. Просить зголошуватись на адресу:
Phone: J. 1874 691 Selkirk Ave

ПОШУКУЮ в дуже важній справі свого шваґра Олексу Деркача з Репужинець, повіт Заставна, Буковина. Мав перебувати в Монтреалі. Хто би про него знав або він сам хай напише на адресу:
M. Kalynchuk
Elizabeth, Ont.
(30) via Atikokan

ПОТРІБНО української або польської кухарки, що вміла би добре варити і печи по українськи. Робота в Вінніпеґу. Зголошуватися до "Укр. Роб. Вістей". (28)

МАЮ ДЛЯ РЕНТУ три гарні кімнати під числом:
908 Manitoba Ave.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляється всіх секретарів робітничих організацій, що редакція "У. Р.В." має на продаж оправлені річники "У.Р.В." за рік 1923. Ціна за один річник $6.00.